

לקוטי שיחות
PROJECT
LIKKUTEI
SICHOS

קבצי הערות התמימים ואנ"ש בלקו"ש חלק י"ח שיחה ג' לפרשת בהעלותך

קובץ הערות התמימים ואנ"ש סיאטעל גליון י (תשל"ט)

ז. בגליון ד (ח) הערה א' מקשה הת"ב.ז. מהמבואר
בלקו"ש ח"ח הוספות לחה"ש (ע' 235) בנוגע לחודש ניסן
וחודש אייר שעבודת חודש ניסן הוי מלמעלה למטה באופן

של "ועשה טוב" משא"כ עבודת חודש אייר הוי מלמטלמ"ע באופן של "סור מרע". והרי"ז בסתירה לכאוף להמבואר בכ"מ שעבודת חודש ניסן הוא באתכפיא לברוח מן הרע ועבודת חודש אייר הוא באתהפכא שמהפך הרע שלו לטוב. ובהגהת המערכת שם מביא מהמבואר בלקו"ש ח"ד (ע" 1302) שהגילוי שבא מלמעלה בחודש ניסן פועל בעבודת האדם שתהי' אתכפיא משא"כ העבודה דחודש אייר שזהו עבודת המטה פועל שתהי' אתהפכא נפה"ב, ע"ש.

והנה כבר הקשה בכעין זה בלקו"ש פ' בהעלותך תשל"ו בהערה 49 בנוגע להחילוק בין פסח ראשון לפסח שני שהרי מבואר בסעי' ז' שם שפסח ראשון הו"ע עבודת הצדיקים ופסח שני הו"ע עבודת בע"ת, והרי"ז בסתירה להמבואר בלקו"ש ח"ד שם שעבודת פסח ראשון הו"ע עבודת בע"ת ופסח שני הו"ע עבודת הצדיקים.

ותירץ שם שבנוגע לבירור הנעשה באדם הרי פסח ראשון וחודש ניסן בכלל פעל באדם לברוח מן הרע, שהרי עדיין נשאר רע בנה"ב אלא שנה"א הי' באופן של בריחה מן הרע מצד גודל הגילוי מלמעלה למטה שנגלה עליהם ממה"מ הקב"ה כו' וא"כ הי' באופן של בע"ת שהוא סר מהרע שבקרבו ולכן צ"ל "אי אפשי" כמבואר שם, משא"כ בצדיקים שמלכתחילה אין בהם רע שהרי גם הנה"ב נתהפך לטוב לגמרי, וכן הוי עבודת הבירורים בהאדם של חודש אייר להפכו המדות דנה"ב לטוב ולא לברוח ממנו. וזהו המבואר בלקו"ש ח"ד שם ובשאר מקומות.

והמבואר בליקוט בהעלותך שם וכן בח"ח הוספות שם, מדבר בעצם תנועת העבודה, שבפסח ראשון לא הי' שייך להרע כלל שהרי מצד נגלה עליהם ממה"מ הקב"ה לא הי' הנפש האלקית שייכות להרע שבנפש הבהמית אף שנמצא בקרבו וא"כ הרי"ז כתנועת צדיקים שאינם שייכים לרע, אלא שבצדיקים אינם שייכים לרע משום שכבר נתהפך לטוב אבל אצלם הי' משום הגילוי דלמעלה שמשו"ז הרע נדחה ממילא, וא"כ עבודתם הי' רק בתנועת ואופן של "ועשה טוב", אף שבפועל ברחו מהרע ואתכפיא סט"א בלבד.

משא"כ העבודה דפסח שני וחודש אייר בכללו שהיו עסוקים בבירור המדות ואתהפכא חשוכא לנהורא ולכן הרי זה כתנועת בע"ת שמהפך זדונות לזכיות אלא שבבע"ת צריכים להתרחק מן העבירות שעשו עד עכשיו שלא לעשותם עוד, משא"כ בחודש אייר שבא לאחרי חודש ניסן שכבר ברחו מן הרע אלא שצריכים להפכם בלבד, ולכן עבודתם הי' בתנועת ואופן של סור מרע, אף שבפועל לא היו צריכים לסור מרע עצמו שהרי כבר היו בתנועת צדיקים ע"י הגילוי דחודש ניסן, מ"מ מאחר שעסוקים בבירור הרע להפך זדונות לזכיות הרי"ז בתנועת בע"ת וסור מרע, שעיקר עבודתם הי' "עשה טוב" שעבודת אתהפכא, וכמבואר בד"ה להבין ענין פסח

שני תשל"ח (הנחה בלתי מוגה) בסופה בנוגע העלי" שנעשה
לנפש האלקית ע"י אתהפכא של נפש הבהמית, וכמרומוז בענין
פסח שני ששייך יותר לעליית נפש השנית בישראל כמבואר
שם, וכך בנוגע לצמאון ביתר שאת ויתר עז שנעשה ע"י
עבודת אתהפכא תשוכא לנהורא שבחודש אייר כמבואר בליקוט
בהעלותך סעי' י"ג שם.

אברהם לייב שוחאט
ישיבה גדולה – מעלבורן
אוסטרלי

קובץ הערות וביאורים אהלי תורה גליון א'קסד

פסח שני בחודש אייר

ד. בלקו"ש (חח"י בהעלותך ג עמ' 120, וחל"ג בהעלותך א עמ' 56) מקשה
"בנוגע לדין פסח שני- שהתורה קבעה התשלומין דפסח ראשון לי"ד באייר דווקא,
חודש ימים לאחרי פסח ראשון – צריך ביאור: מה נשתנה קרבן פסח (שזמן התשלומין
שלו בא לאחר הפסק של חודש ימים) משאר קרבנות יו"ט, שימי תשלומיהם באים
בהמשך ליום ראשון של חג? "עיי"ש הביאור ע"פ פנימיות התורה שענינו של פסח
שני בעבודת האדם שייך לתוכן העבודה של חודש אייר וכו'.

ולהעיר ממה שכותב הרב יעקב עמדין בסידורו (שער היסוד לחודש אייר) "וטעם
פסח שני שהוקבע באייר גילו לי מן השמים, לפי שבו כלתה חררה שהוציאו ממצרים
לכך הלינו בט"ו, שעדיין סעדו בו סעודה אחת ממנו בערב ובבוקר פסק, לפיכך עד כאן
נמשך נס יציאת מצרים ואכילת מצה, ולכן בפסח שני מצה וחמץ עמו בבית כמו שהיה
בפעם ראשון, הרי דבר ברור לפניך במה שלא אמר בו אדם דבר מעולם".